

ZÁPIS

z jednání hodnotící komise pro výzvu č. 03_23_057 Operačního programu
Zaměstnanost plus

Datum jednání	13.3.2026
Čas jednání (od – do)	11:00 – 15:00
Místo jednání	Kartouzská 4, Praha 5, místnost 318
Počet členů hodnotící komise	5
Seznam účastníků	Viz prezenční listina v příloze zápisu

Přehled hodnocených projektů:

Č.	Registrační číslo projektu	Název projektu	Výsledné bodové / slovní hodnocení projektu	Detail hlasování o výsledném hodnocení
1.	CZ.03.03.01/00/23_057/0006962	Neuro-inkluzivní Living Lab	47,50 / Nevyhověl	Pro: 5 Proti: 0 Zdržel se: 0 Nepřítomen: 0
2.	CZ.03.03.01/00/23_057/0006967	SPOLU - včasná pomoc pro budování podpůrné sítě neformálně pečujících	41,25 / Nevyhověl	Pro: 4 Proti: 0 Zdržel se: 1 Nepřítomen: 0

Odůvodnění výsledného bodového / slovního hodnocení pro každý z hodnocených projektů je uvedeno v jednotlivých věcných hodnoceních v příloze tohoto zápisu.

Zápis je vyhotoven přímo na jednání hodnotící komise, k jeho znění nebyly vzneseny žádné připomínky. Všichni členové vyjádřili souhlas s jeho zněním.

Přílohy:

- Prezenční listina
- Vypracované věcné hodnocení (pro každý hodnocený projekt – viz výše) jedno hodnocení
- Příloha č. 3 Záznam o průběhu jednání komise

Soulad zápisu s průběhem a výsledky jednání potvrzuje:

Tajemník hodnotící komise	
Datum	13.3.2026
Jméno	
Příjmení	
Podpis	

Předseda / místopředseda hodnotící komise	
Datum	13.3.2026
Jméno	
Příjmení	
Podpis	

Detail hodnocení

Název projektu Neuro-inkluzivní Living Lab
Registrační číslo projektu CZ.03.03.01/00/23_057/0006962

Kód hodnotitele

Pořadí hodnocení 3
Kolo hodnocení Hodnocení žádosti o podporu
Fáze hodnocení Věcné hodnocení
Datum hodnocení 13. 3. 2026
Status Nevyhověl
Soubor kritérií OPZ+_VH_sociální inovace_ projekt v inkubační fázi
Finalizováno Ano
Platný Ano
Výsledek (v bodech) 47,50
Počet hodin
Arbitr Ne
Opravný hodnotitel Ne

Popis hodnocení

Komentář k hodnocení Žadatel otevírá zajímavé a aktuální téma neurodiverzity. V tomto smyslu lze ocenit snahu hledat nové přístupy a inspirovat se zahraničními zkušenostmi, kde se koncept neuro-inkluzivního designu postupně rozvíjí. Současně však projekt vyvolává několik zásadních otázek. Je skutečně hlavní bariérou pro osoby s neurodiverzitou v českém prostředí kvalita senzorického a prostorového uspořádání institucí? Nebo jsou klíčové překážky spíše jinde – například v dostupnosti podpory, ve fungování vzdělávacího systému, v pracovním uplatnění či v připravenosti institucí pracovat s neurodiverzitou jako takovou? A pokud je tomu tak, může experimentální platforma zaměřená primárně na design prostředí skutečně zasáhnout tyto hlubší systémové příčiny? Žadatel je vystavěn kolem myšlenky Living Labu, který má sloužit jako prostor pro testování a sdílení nových přístupů. V určitém smyslu tak připomíná laboratoř – místo, kde se mohou zkoušet nové nápady a přemýšlet o budoucích řešeních. Otázkou však zůstává, zda tato laboratoř stojí v místě, odkud je možné skutečně ovlivnit systém, nebo spíše na jeho okraji. Žadatel jistě může přinést řadu zajímavých poznatků a inspirací. Není však zatím zcela přesvědčivě doloženo, že právě tato cesta představuje nejpříjemnější způsob, jak přispět ke zlepšení situace cílové skupiny v českém prostředí, ani jak by výsledky projektu mohly být systematicky využity v praxi institucí, které podobu služeb a prostředí skutečně utvářejí. V tomto smyslu projekt působí spíše jako otevření důležitého tématu a vytvoření prostoru pro experimentování, než jako návrh řešení, které by mělo jasně definovanou cestu k větší změně. Ostatně také vznik Bílé knihy jako expertního dokumentu pro decision-makers vyvolává otázku, jakým způsobem bude tento dokument vznikat, kdo se bude podílet na jeho tvorbě a jak bude zajištěno, že se nestane pouze jedním z řady koncepčních materiálů bez širší implementace.

Hodnotící komise nedoporučuje projekt k podpoře.

Poznámka k výsledku

Kritéria hodnocení

Kritérium	Funkce	Vyhověl	Minimum bodů	Maximum bodů	Způsob hodnocení	Min. bod. hranice	Počet bodů	Deskriptor	Odůvodnění	Relevantní
1. Potřebnost	K	Ano	7,50	30,00		0,00	15,00			Ano
1.1. Znalost problému a cílové skupiny a potřebnost nového řešení; Hodnoceno je doložení závažnosti problému, znalost stávajících způsobů řešení, cílové skupiny a jejich potřeb. Z doložených dat vyplývá potřebnost a relevantnost navrženého nového řešení pro CS.	K	Ano	7,50	30,00		15,00	15,00	dostatečné	Žadatel se zaměřuje na téma neuro-inkluzivního prostředí a snaží se reagovat na bariéry, které mohou osoby s neurodiverzitou zažívat při využívání veřejných prostor, služeb a pracovních příležitostí. Téma je v současné době ve veřejné i odborné debatě přítomné a lze jej považovat za relevantní, zejména v souvislosti s širší diskusí o inkluzi osob s autismem, ADHD a dalšími neurovývojovými odlišnostmi. Žadatel prokazuje základní orientaci v tématu neurodiverzity a přináší inspirace ze zahraničí, kde se v posledních letech objevují iniciativy zaměřené na tzv. neuro-inkluzivní design či úpravy prostředí pro osoby se senzickou citlivostí. Žadatel zároveň vhodně identifikuje některé typy situací, ve kterých mohou být tyto osoby vystaveny zvýšené zátěži (např. hlučné či nepřehledné prostředí, nedostatek předvídatelnosti apod.). Přesto však žádost v řadě ohledů neposkytuje dostatečně přesvědčivé zdůvodnění potřebnosti navrhovaného řešení, zejména pokud jde o vytvoření interdisciplinárního pracoviště typu Living Lab jako hlavního nástroje změny. Z předložených podkladů není zcela zřejmé, že by žadatel dostatečně analyzoval specifickou situaci cílové skupiny v českém prostředí a identifikoval hlavní systémové bariéry, které ovlivňují její začlenění do společnosti. Argumentace se do značné míry opírá o obecné poznatky o neurodiverzitě a o zahraniční inspirace, zatímco hlubší analýza toho, jaké konkrétní bariéry jsou pro cílovou skupinu v českém kontextu nejdůležitější, zůstává omezená. Žadatel uvádí některé příklady existujících iniciativ, jejich popis však zůstává spíše přehledový a není doplněn systematictější analýzou jejich limitů či důvodů, proč nepokrývají identifikovanou potřebu. Záměru by prospělo, pokud by žadatel více zasadil problematiku do kontextu současné situace neurodivergentních osob v České republice a doložil konkrétní příklady existující praxe. Bez tohoto širšího přehledu je obtížnější posoudit, v čem přesně spočívá přidaná hodnota navrhovaného řešení a zda navržený koncept Living Labu	Ano

									<p>reaguje na skutečně neřešenou mezeru v systému podpory. Není tak ani zcela zřejmé, proč by právě tento typ institucionálního řešení měl být nevhodnější cestou k řešení problémů popsanych u různorodých cílových skupin. Určitá nejasnost se objevuje také v interpretaci samotného problému. Žadatel klade relativně silný důraz na prostorové a senzorické aspekty prostředí, nicméně není zcela doloženo, že právě tyto faktory představují v českém kontextu klíčovou bariéru pro zapojení osob s neurodiverzitou. Řada obtíží této cílové skupiny může být spojena spíše s jinými faktory, například s dostupností podpůrných služeb, diagnostiky, pracovních příležitostí, informovaností institucí či společenskými postoji. Některá další tvrzení v žádosti působí příliš zobecňujícím způsobem. Například konstatování, že open space pracovní prostředí jsou pro neurodivergentní osoby obecně neúnosná, není doloženo konkrétními zdroji ani empirickými daty. Jediný explicitně citovaný zdroj (práce Ludmily Praslové) používá metaforu neurodivergentních osob jako „bio-indikátorů“ kvality pracovního prostředí. Z tohoto příoměru je však obtížné přímo odvozovat obecné závěry o vhodnosti konkrétních typů pracovních prostor pro celou populaci. V tomto ohledu by bylo přínosné hlubší zkoumání toho, jakou relativní roli hrají jednotlivé typy bariér a zda navrhované řešení směřuje k jejich nejvýznamnějším příčinám. Žadatel již od počátku směřuje k relativně konkrétnímu konceptu prostoru a designového řešení, aniž by bylo dostatečně doloženo, že právě tento typ intervence odpovídá nejvýznamnějším potřebám cílové skupiny. Určitá nejasnost panuje také v samotném vymezení cílové skupiny. Žadatel pracuje s relativně širokou kategorií osob s neurodiverzitou, která zahrnuje velmi heterogenní skupinu osob s odlišnými potřebami a životní situací. Z předloženého popisu však není zcela zřejmé, zda projekt dostatečně analyzuje rozdíly mezi jednotlivými skupinami. Žadatel uvádí obecné údaje o výskytu neurovývojových odlišností, není však zcela zřejmé, jak velká je konkrétní skupina osob, které by mohly být navrhovaným řešením reálně oslovena. Projekt je koncepčně propojen s prostředím Impact Hubu a jeho komunitou. Nabízí se otázka, do jaké míry toto prostředí reprezentuje širší spektrum osob s neurodiverzitou, včetně osob se složitějšími sociálními či zdravotními potřebami.</p>	
2. Účelnost	K	Ano	7,50	30,00		0,00	15,00			Ano
2.1. Cíle a zlepšení; Hodnocena je vhodnost nastavení cílů a potenciální dopad řešení.	K	Ano	7,50	30,00		15,00	15,00	dostatečné	Žadatel deklaruje ambici přispět ke zlepšení podmínek pro osoby s neurodiverzitou prostřednictvím vytvoření neuro-inkluzivního Living Labu, který by sloužil jako prostor pro testování a rozvoj přístupů k	Ano

									<p>úpravám prostředí a služeb. Záměr projektu je formulován jako snaha propojit různé aktéry, experimentovat s designem prostředí a postupně rozvíjet principy neuro-inkluzivního designu. HK poukazuje na to, že v řadě zemí, kde se koncept neuro-inkluzivního prostředí skutečně rozvíjí, je tato agenda zpravidla realizována především na úrovni veřejných institucí, univerzitních výzkumných center nebo systémových programů veřejné správy. Tyto subjekty mají zároveň možnost tyto principy implementovat v praxi (např. ve veřejných budovách, dopravě nebo vzdělávacích institucích). V tomto kontextu není zcela zřejmé, jakým způsobem by navrhovaný projekt mohl podobnou systémovou roli plnit v českém prostředí. Například není dostatečně vysvětleno, proč je k dosažení změny nutné vytvářet demonstrativní „živý důkaz“ v podobě Living Labu, pokud již existují zahraniční příklady praxe, ze kterých projekt deklaruje inspiraci. Žadatel zmiňuje například rakouský Education Lab, avšak z textu není patrné, jaké konkrétní prvky tohoto modelu jsou již ověřené a mají být přeneseny do českého prostředí. V důsledku toho zůstává vlastní inovativnost navrhovaného řešení v některých částech projektu ne zcela jasná. Určitá nejasnost se objevuje také ve formulaci samotných cílů projektu. Cíle jsou formulovány poměrně obecně – například jako rozvoj neuro-inkluzivního prostředí, testování přístupů nebo posilování spolupráce aktérů. Tyto formulace však částečně splývají s popisem plánovaných aktivit projektu. Žadatel deklaruje jako jeden z hlavních výstupů tzv. Bílou knihu, která má definovat expertní standardy pro tvorbu neuro-inkluzivního prostředí v ČR. Pro HK je ovšem nejasné, jakým mechanismem by mohly být tyto standardy následně přijímány nebo využívány veřejnou správou či dalšími institucemi, žadatel šíření deklaruje, ale není jisté, kdo přesně na tento výstup čeká a jaká je žadatelova síť. Aby bylo možné přesvědčivě doložit účelnost projektu, bylo by vhodné podrobněji vysvětlit, jak jednotlivé aktivity povedou ke konkrétním systémovým změnám.</p>	
3. Efektivnost a hospodárnost	K	Ano	3,75	15,00		0,00	11,25			Ano
3.1. Efektivita projektu a rozpočet; Hodnoceno je efektivní a hospodárné použití zdrojů s ohledem na plánované a potřebné výstupy projektu.	K	Ano	3,75	15,00		7,50	11,25	dobré	<p>Žadatel předkládá rozpočet vhodně založený na personálních nákladech, které nepřevyšují ceny doporučené. Většina úvazků je koncipována formou dohod, je otázkou zda to nepřináší riziko větší fluktuace lidí a menší angažovanosti pracovníků, když je tým postaven v podstatě na týmu dohodářů. Žadatel vhodně pomocí doprovodných dokumentů popisuje organizační tým, zodpovědnost jednotlivých osob. HK si zároveň pokládá otázku, zda navržená struktura projektu – zejména vytvoření a provozování Living Labu –</p>	Ano

									nepředstavuje relativně nákladný organizační rámec ve vztahu k typu výstupů, které mají být v této fázi projektu dosaženy. Určité pochybnosti vyvolává také skutečnost, že projekt plánuje vytvářet nové metodické a koncepční výstupy, aniž by bylo zcela jasné, jakým způsobem navazují na již existující zahraniční zkušenosti nebo domácí praxi. Žadatel by měl v kontextu této výzvy zvažovat možnost využití již existujících zdrojů, partnerství a organizačních struktur, místo vytváření nových. Living Lab působí spíše jako dočasná projektová infrastruktura, jejíž dlouhodobá udržitelnost a praktické využití nemusí být zcela zřejmé.	
4. Proveditelnost	K	Ne	6,25	25,00		0,00	6,25			Ano
4.1. Způsob zapojení aktérů do vývoje řešení; Hodnocen je aktivní způsob zapojení cílové skupiny do projektu.	K	Ne	3,75	15,00		7,50	3,75	nedostatečné	Žadatel deklaruje ambici vytvořit prostor pro spolupráci různých aktérů a zapojit do vývoje řešení osoby s neurodiverzitou, odborníky i organizace působící v relevantních oblastech. Tato ambice je v souladu s logikou výzvy, která klade důraz na spolupráci řešení a aktivní zapojení cílové skupiny a dalších stakeholderů do procesu hledání nových přístupů. Z předloženého návrhu však není zcela zřejmé, nakolik je zapojení jednotlivých aktérů strukturálně ukotveno a jakou konkrétní roli mají v procesu vývoje řešení sehrát. Žadatel pracuje s relativně obecnou představou spolupráce různých aktérů v rámci Living Labu, avšak konkrétní mechanismy této spolupráce zůstávají spíše rámcové. Není například zcela jasné, jak budou jednotlivé skupiny aktérů systematicky zapojovány do jednotlivých fází projektu, jak bude pracováno s jejich zpětnou vazbou a jakým způsobem budou jejich zkušenosti promítány do vývoje řešení. Chybí například také informace o tom, s jakým počtem neurodivergentních osob se počítá v jednotlivých fázích projektu, jak budou vybírány nebo jak bude zajištěno zastoupení různých typů zkušeností. Žadatel uvádí spolupráci s několika organizacemi a komunitami, není však zcela zřejmé, zda jsou mezi nimi také instituce s přímou odpovědností za správu veřejných služeb či prostředí, které by mohly navrhované přístupy následně implementovat. Celkově je přehled potenciálních spolupracujících organizací spíše obecný a naznačený. V zahraničních příkladech projektů zaměřených na neuro-inkluzivní prostředí bývá zapojení těchto aktérů často klíčovým předpokladem úspěchu. Například při zavádění principů neuro-inkluzivního designu ve veřejných budovách, dopravě nebo vzdělávacích institucích jsou obvykle přímo zapojeny organizace, které dané prostředí spravují a mají pravomoc jej měnit. V předloženém projektu však není zcela zřejmé, zda jsou podobní aktéři do procesu vývoje řešení zapojeni způsobem, který	Ano

									<p>by umožňoval reálne testování a následnou implementaci navrhovaných přístupů. V kontextu přípravy projektu jsou zmíněny rozhovory se třemi neurodivergentními osobami, jejichž zkušenosti naznačují, že přizpůsobení prostředí je možné, byť často vyžaduje individuální úsilí. Tyto příklady však spíše ilustrují jednotlivé zkušenosti než systematickou analýzu potřeb cílových skupin. Rovněž není zcela jasné, jakým způsobem byla mapována poptávka dalších aktérů – například architektů, investorů nebo škol – po navrhovaných výstupech projektu. Určitou slabinou je také skutečnost, že projekt působí do určité míry centrálně kolem jedné platformy (Living Labu), zatímco změny, které by mohly zlepšit situaci cílové skupiny, se často odehrávají v různých typech institucí a prostředí. Není tedy zcela jasné, jak bude projekt pracovat s těmito širšími systémovými aktéry a jaké konkrétní strategie plánuje pro přenos poznatků z experimentálního prostředí do reálné praxe. Z předloženého návrhu zároveň není zcela zřejmé, jak jsou jednotlivé skupiny aktérů mezi sebou propojeny a jak má být jejich spolupráce v projektu strukturována. Projekt zmiňuje různé typy stakeholderů – osoby s neurodiverzitou, odborníky, architektky, organizace či instituce – není však zřejmé, zda mezi nimi již existují konkrétní pracovní vazby, nebo zda se jedná spíše o potenciální okruh aktérů, kteří by mohli být do projektu postupně osloveni, nebo subjekty s pouze osobní vazbou na žadatele. Chybí například jasnější popis toho, jak budou propojeny zkušenosti uživatelů prostředí s odbornou expertizou a s institucemi, které mají pravomoc prostředí skutečně měnit. V projektech zaměřených na změnu prostředí přitom bývá právě tato provázanost – tedy propojení uživatelské zkušenosti, odborných znalostí a institucionální odpovědnosti – klíčovým předpokladem pro to, aby vznikající poznatky bylo možné dále přenést do praxe.</p>	
4.2. Kapacity a přístup k řešení; Hodnocen je potenciál žadatele pro realizaci a udržení inovačního řešení.	K	Ne	2,50	10,00		5,00	2,50	nedostatečné	<p>Projekt je předkládán organizací, která se tématu věnuje a prokazuje základní orientaci v oblasti neurodiverzity a inkluzivních přístupů. Z předložených podkladů je patrné, že tým má zájem o rozvoj nových přístupů a snaží se inspirovat zahraničními zkušenostmi v oblasti neuro-inkluzivního designu a participativního vývoje řešení. Současně však není zcela zřejmé, nakolik má žadatel reálnou možnost ovlivnit širší systémové podmínky, které situaci cílové skupiny určují. Žadatel prokazuje motivaci a základní odborné zázemí pro práci s daným tématem. Současně však není zcela přesvědčivě doloženo, že disponuje kapacitami a institucionálními postavením, které by umožnily přenést výsledky projektu z</p>	Ano

									<p>experimentální roviny do širšího systému služeb nebo institucí. To může omezovat potenciál projektu přispět k dlouhodobější změně v oblasti podpory osob s neurodiverzitou. Z předložených podkladů zároveň vyplývá, že žadatel vstupuje do poměrně komplexního institucionálního prostředí, v němž se otázka neuro-inkluzivního prostředí promítá do různých sektorů – například školství, zdravotnictví, veřejných budov či pracovního prostředí. V těchto oblastech již existují určité normy, postupy a institucionální odpovědnosti, které mohou významně ovlivňovat možnosti zavádění nových přístupů, byť by byl sebekvalitnější a sebestřednější. V projektu zatím není zcela zřejmé, nakolik má žadatel toto prostředí detailně zmapováno, zejména pokud jde o identifikaci konkrétních bariér, které dnes brání širšímu uplatnění již existujících doporučení či dílčích opatření v oblasti podpory osob s neurodiverzitou. Pro další rozvoj projektu by bylo přínosné hlubší porozumění tomu, proč některé přístupy, které jsou již v různých podobách dostupné, nejsou v praxi systematicky využívány, a jak by navrhované řešení mohlo tyto bariéry překonat, případně jak navrhované řešení upravit, aby mělo ambici s bariérami pracovat. Současně není zcela zřejmé, zda má projekt již v této fázi navázání spolupráci s institucemi, které by mohly případné výstupy projektu dále šířit nebo implementovat v širším měřítku (např. veřejná správa, zřizovatelé škol či zdravotnických zařízení, profesní organizace v oblasti architektury a správy budov apod.). Přestože inkubační fáze projektů přirozeně počítá s postupným rozvojem partnerství, určité ukotvení v institucionálním prostředí by mohlo významně posílit realistický potenciál projektu přenést vznikající poznatky do praxe, a hlavně obohatit kritickým pohledem žadatelovu představu, což by ve výsledku mohlo být velmi pozitivní z hlediska hlubšího dopadu navrhovaných řešení. V současné podobě tak projekt působí spíše jako iniciace důležitého tématu s osobním nasazením žadatele, což samo o sobě slibuje novou energii v často zkostnatělých vodách veřejných subjektů, přesto se HK domnívá, že jako prevenci potenciálního potopení může pomoci nalodit silné odborné subjekty v podobě partnerství, nebo jako součást realizačního týmu.</p>
--	--	--	--	--	--	--	--	--	---

Přílohy posudku

Číslo přílohy hodnocení	Název přílohy hodnocení	Soubor
------------------------------------	--------------------------------	---------------

Detail hodnocení

Název projektu SPOLU - včasná pomoc pro budování podpůrné sítě
neformálně pečujících
Registrační číslo projektu CZ.03.03.01/00/23_057/0006967

Kód hodnotitele

Pořadí hodnocení 3
Kolo hodnocení Hodnocení žádosti o podporu
Fáze hodnocení Věcné hodnocení
Datum hodnocení 13. 3. 2026
Status Nevyhověl
Soubor kritérií OPZ+_VH_sociální inovace_ projekt v inkubační fázi
Finalizováno Ano
Platný Ano
Výsledek (v bodech) 41,25
Počet hodin
Arbitr Ne
Opravný hodnotitel Ne
Popis hodnocení

Komentář k hodnocení Jedná se o rozporuplnou projektovou žádost, která je na jedné straně logicky strukturovaná, teoreticky fundovaná a směřující k řešení významného problému, na straně druhé obsahuje nejasnosti a problematické momenty vzbuzující u členů HK nejistotu i po veřejné prezentaci na HK:

- 1) Rozpor mezi deklarovanou otevřeností bezpředpokladově vyvíjet nové řešení na jedné straně a řadou v žádosti obsažených formulací konkretizujících předpokládané řešení jako "digitální" či "technologické" - není zřejmé, jakou roli v projektu hraje technologické řešení a jakým způsobem jej žadatel plánuje uchopit. Tato oblast není dostatečně promítnuta ani do klíčových aktivit, ani do složení realizačního týmu.
- 2) Žadatel definuje příliš ambiciózní cíl, kterému neodpovídají navržené klíčové aktivity. Ty totiž samy o sobě nevedou k tomu, aby mohl být výstupem projektu ověřený model podpory.
- 3) Žadatel sice velmi podrobně popisuje problém přetížení neformálních pečujících, ale dostatečně neanalyzuje klíčové příčiny selhávání existujících přístupů ani konkrétně neukazuje, proč by stávající nástroje nešlo využít či rozvinout. Zůstává nevyřešená otázka, kdo má v systému odpovědnost za aktivaci a koordinaci pečující sítě, což může způsobit, že navrhované řešení narazí na stejné bariéry jako dosavadní přístupy.

Na okraj hodnocení HK dodává, že znění žádosti prozrazuje extenzivní využití LLM: Texty samotné žádosti, KPZ i příloh mají repetitivní strukturu a třebaže jsou úhledně učesané, trpí řadou redundancí a symptomatických vad, v seznamu literatury (z nějakého důvodu žádost zahrnuje tři různé a nepřiměřeně rozsáhlé bibliografie) se objevují neexistující tituly.

Hodnotící komise nedoporučuje projekt k podpoře.

Poznámka k výsledku

Kritéria hodnocení

Kritérium	Funkce	Vyhověl	Minimum bodů	Maximum bodů	Způsob hodnocení	Min. bod. hranice	Počet bodů	Deskriptor	Odůvodnění	Relevantní
1. Potřebnost	K	Ne	7,50	30,00		0,00	7,50			Ano
1.1. Znalost problému a cílové skupiny a potřebnost nového řešení; Hodnoceno je doložení závažnosti problému, znalost stávajících způsobů řešení, cílové skupiny a jejich potřeb. Z doložených dat vyplývá potřebnost a relevantnost navrženého nového řešení pro CS.	K	Ne	7,50	30,00		15,00	7,50	nedostatečné	Žadatel předkládá palčivý problém přetížení neformálních pečujících, který velmi detailně a srozumitelně popisuje a podkládá. Uvádí důvody, proč stávající systém selhává a proč nevyhovují existující digitální nástroje. Žadatel upozorňuje, že se zaměřují na správu úkolů jednotlivce, nikoliv na vztahovou dynamiku a sdílení v síti. Konkrétněji však tyto nástroje nemapuje ani nepopisuje, a není proto zřejmé, zda by z nich nešlo alespoň vycházet, nebo je doplnit nedigitálním řešením. HK se domnívá, že si žadatel nepokládá klíčové otázky. Co brání tomu, aby existující nástroje byly v praxi aktivně využívány? Za jakých podmínek mohou rodiny a profesionálové koordinaci péče skutečně realizovat? Otázka, kterou žadatel vůbec nezmiňuje, a zároveň ji HK pro pochopení celé problematiky v kontextu systémového dopadu považuje za klíčovou, je: kdo má odpovědnost za aktivaci sítě? Bez jasné odpovědi na ni hrozí, že navrhované řešení narazí na stejnou bariéru jako jeho předchůdci. Mezi identifikované důvody, proč se síť péče v praxi nespouští patří, protože sociální pracovníci jsou financováni za individuální práci, nikoli za koordinaci sítě jako takové, že rodina (jednotlivec) zpravidla nemá kapacitu roli koordinátora převzít, instituce (potenciální klíčové subjekty) si vzájemně přehazují odpovědnost, nikdo nemá mandát svolat ostatní a udržet proces v čase. Žadatel sice tuto otázku naznačuje (hovoří o aktivaci sítě, sdílení péče, zapojení sekundárních pečujících), ale nedává na ni přímou odpověď, ani nepopisuje kroky, které by vedly k tomu, že projekt v této klíčové oblasti na svém konci má ambici přinést odpověď, varianty odpovědí. Explicitní pojmenování role 'koordinátora péče' a vymezení toho, kdo má odpovědnost nést, by výrazně posílilo přesvědčivost celé žádosti. Zmiňované potenciální technologické řešení nemůže mít funkci koordinátora péče ve smyslu zodpovědnosti. HK dále upozorňuje, že žadatel kombinuje dvě odlišné ambice, které se v žádosti částečně prolínají bez jasného	Ano

									<p>hierarchického uspořádání. Na jedné straně ambice nového modelu služby, kde potenciální digitální nástroj slouží jako podpůrný prostředek, kdy cílem je změna způsobu práce s pečující sítí. Druhou naznačenou ambicí je v podstatě digitální produkt jako primární výstup projektu, kdy se nabízí domněnka, že je cílem funkční aplikace nebo prototyp. V takovém případě však HK upozorňuje v kontextu této problematiky, že digitální nástroj sám o sobě neřeší jádrové problémy péče (konflikty v rodině, nerovnoměrné rozdělení, vina, odmítání péče apod.). Pokud žadatel nedefinuje, jakou konkrétní roli technologie hraje a pro koho je primárně určena, snižuje to přesvědčivost celkové logiky intervence. Celkově tuto prolínající se nejednoznačnost považuje HK za matoucí. I když žadatel předkládá řadu odborných zdrojů a literatury, chybí větší přehled a porozumění iniciativám a projektům, které realizují organizace v České republice v relevantním kontextu této problematiky. Současně však z předložených materiálů není zcela zřejmé, zda žadatel dostatečně analyzuje příčiny toho, proč některé, z již existujících přístupů zaměřených na práci se sítí podpory pečujících (např. komunitní nebo rodinně orientované přístupy) v praxi často nenaplnují svůj potenciál. Projekt vychází z předpokladu, že klíčovou bariérou je nedostatečná viditelnost péče a absence nástrojů umožňujících sdílení péče v širší síti. Méně pozornosti je však věnováno institucionálním a organizačním faktorům, které mohou být pro fungování takových přístupů rozhodující, zejména otázce odpovědnosti za iniciaci a koordinaci péče v síti aktérů. Není například zřejmé, který subjekt má v reálném systému nést odpovědnost za svolání a dlouhodobé udržení takové sítě a jakou roli v tomto procesu mají mít pracovníci formálních služeb, rodina či další aktéři. Žadatel ani nezmiňuje, že by některé organizace či iniciativy chtěly přizvat k předkládanému projektu, případně se vůči některým aktivitám odborně nevymezuje. Příkladem může být organizace Nová Sympathea a její program PROSPECT, který se zaměřuje na aktivaci širší pečující sítě, pracuje s mapováním sociální podpory rodiny a posilováním kompetencí pečujících (a okolí). Tento zahraniční program upozorňuje na to, že problém péče není jen systém, ale také izolace rodiny a přetížení jednotlivce. Nabízí řešení (bez technologie), které posiluje rodinu a subjekty kolem rodiny, ale nezaměřuje se na změnu systému (onu systémovou zodpovědnost (svolávání a koordinace sítě). Celkově lze říct, že i když problém neformální péče poskytované v situaci generačního „sendviče“ je v žádosti popsán velmi rozsáhle a s oporou v relevantních datech,</p>	
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

									praktických zkušenostech předkladatelů i odborné literatuře domácí i zahraniční. Zpracování problému je však místy redundantní a více se soustředí na jeho popis než na hlubší analýzu mechanismů, které brání efektivnímu fungování existujících přístupů. Přestože žadatel prokazuje dobrou orientaci v tématu a přesvědčivě identifikuje cílovou skupinu i její základní potřeby, zcela klíčové otázky související s hlubokou znalostí současného terénu, praktickou realizovatelností a systémovým ukotvením případného navrhovaného řešení zůstávají nedostatečně rozpracované.	
2. Účelnost	K	Ne	7,50	30,00		0,00	7,50			Ano
2.1. Cíle a zlepšení; Hodnocena je vhodnost nastavení cílů a potenciální dopad řešení.	K	Ne	7,50	30,00		15,00	7,50	nedostatečné	Účel projektu je z žádosti zřejmý a jeho vymezení navazuje na charakteristiku problému, projekt je nesen snahou pomoci občanům ČR při obtížích spojených s poskytováním neformální péče. Třebaže hlavní cíl projektu i dílčí cíle jednotlivých KA dávají ve vztahu k identifikovanému problému a celkovému účelu projektu smysl a logicky na sebe navazují, považuje je HK vzhledem k časovému a finančnímu rámci projektu za naddimenzované a v plánované plnosti nerealizovatelné. V průběhu osmnácti měsíců plánuje žadatel projít procesem od hloubkové analýzy potřeb lidí v problémové situaci založené na rozsáhlém kombinovaném šetření, přes vývoj prototypického řešení a jeho testování s potenciálními uživateli, až po jeho finalizaci, včetně metodických doporučení pro přenos do praxe, a to vše společně s průběžnou evaluací celého procesu i dopadu řešení na uživatele. Projekt nepředjímá určitou podobu řešení, dokonce ani to, jestli se bude jednat o řešení „digitální“, opakovaně je však v žádosti řešení charakterizováno jako „technologické“. Zřetelná představa o plánovaném řešení není v projektu nad rámec velmi obecných charakteristik prezentována. Klíčové aktivity jsou obecně zvoleny vhodně, jsou časově provázané, ale neobsahují definované výstupy. Směřují k naplnění cíle projektu, samy o sobě však k jeho dosažení nevedou, v čemž HK spatřuje zásadní nedostatek. Navržené aktivity (rozhovory, workshopy a dotazníková šetření) nejsou dostačující k otestování modelu, který by měl být navíc využitelný v širším měřítku. Takový výstup by vyžadoval testování navrhovaného řešení v reálném prostředí pečujících a jejich ekosystému, které projekt neobsahuje. Projekt tak může přinést cenné analytické poznatky, nikoliv však ověřené designové principy. Při osobní účasti na jednání HK žadatel sice uvedl, že dílčí aspekty řešení bude testovat v reálném prostředí pečujících a jejich sítě, nicméně tento přístup není popsán a zasazený do zbytku žádosti natolik, aby bylo zřejmé, jak bude žadatel	Ano

									postupovat, aby cíle dosáhnul. To shledává HK jako nepřiměřené riziko. Dalším nedostatkem týkajícím se klíčových aktivit je nejasné rozlišení mezi účelem a obsahem KA02 a KA03. Zejména testování v rámci těchto dvou klíčových aktivit splývá a jejich odlišení není z popisu zřejmé. Není také zřejmé, čeho se mají jednotlivé plánované prototypy rámcově týkat a jakou úroveň rozpracování (fidelity) by měly mít. Vzhledem k deklarovaným předchozím dvěma letům práce na tématu HK předpokládá, že má žadatel již konkrétní představy, které při osobní účasti na jednání HK naznačil. HK dále upozorňuje na nejasnosti v rámci KA05, kdy žadatel plánuje např. vyhodnocovat posun v čase u zapojených pečujících a provádět evaluaci dopadu. V žádosti ale zároveň uvádí, že projekt má charakter výzkumného a designového pilotu a zapojené osoby se účastní rozhovorů, dotazníkového šetření a uživatelského testování, nikoli strukturované podpůrné intervence. Není tedy zřejmé, jak by k deklarovanému posunu u pečujících osob mohlo dojít. Dopadová evaluace se navíc jeví jako relevantní spíše pro pokročilejší fázi vývoje řešení.	
3. Efektivnost a hospodárnost	K	Ano	3,75	15,00		0,00	7,50			Ano
3.1. Efektivita projektu a rozpočet; Hodnoceno je efektivní a hospodárné použití zdrojů s ohledem na plánované a potřebné výstupy projektu.	K	Ano	3,75	15,00		7,50	7,50	dostatečné	Celková výše rozpočtu (resp. jeho časový rámec) je vzhledem k rozsahu plánovaných aktivit a náročnosti předpokládaných výstupů podhodnocená. Jednotkové rozpočtové položky svoji navrženou výší odpovídají doporučeným hladinám, v případě dvou odborných konzultantů na 0,2 úvazek jsou pod doporučenou hranicí. Způsoby využívání interních zdrojů žadatel explicitně neidentifikuje (vyjma tvrzení, že výzkumnice Zuzana Talašová bude do projektu zapojena jako dobrovolník), nicméně vzhledem k celkové úspornosti projektu se využití dalších zdrojů jeví jako nevyhnutelné.	Ano
4. Proveditelnost	K	Ano	6,25	25,00		0,00	18,75			Ano
4.1. Způsob zapojení aktérů do vývoje řešení; Hodnocen je aktivní způsob zapojení cílové skupiny do projektu.	K	Ano	3,75	15,00		7,50	11,25	dobré	Žadatel má představu, jak osloví zástupce hlavní cílové skupiny, a má již na sebe navázanou řadu klíčových partnerů. HK oceňuje důraz žadatele na spolupráci s organizacemi s přímým kontaktem na neformální pečující, kteří nemají být pouze zdrojem pro rekrutaci účastníků výzkumu a testování. HK také oceňuje doložení zájmu o spolupráci od organizace Férová domácnost. Na druhou stranu HK postrádá zapojení hlavní cílové skupiny do procesu tvorby řešení, která se z textu žádosti zdá být pouze zdrojem poznatků a zpětné vazby, nikoliv aktivním tvůrcem. V teoreticko-metodologickém smyslu žadatel koncipuje zjišťování potřeb adekvátně, avšak příliš ambiciózně vzhledem k jeho časovému a finančnímu rozvrhu. HK tento faktor vnímá jako riziko realizace projektu. Co se týká oblasti	Ano

									„kultury a jazyka péče“, není v projektu jasně uvedeno, jakým způsobem bude v rámci analýzy potřeb zkoumána, třebaže se jedná o oblast, na jejíž změnu si projekt klade za cíl působit. Při osobní účasti byla tato nejasnost osvětlena.	
4.2. Kapacity a přístup k řešení; Hodnocen je potenciál žadatele pro realizaci a udržení inovačního řešení.	K	Ano	2,50	10,00		5,00	7,50	dobré	Žadatel dokládá, že má za sebou již značné množství práce a vybudoval solidní teoretické zázemí. Zároveň sebereflektivně vnímá riziko, že není etablovaný v oblasti péče, a cíleně toto riziko snižuje zapojením partnerů. Rámec System of Care Stocks působí uceleně a přináší inovativní pohled na danou problematiku. Z příběhu žadatele je patrný důraz na vzdělávání v oblastech, které jsou pro něj v dané fázi žádoucí a potřebné, což HK oceňuje. Jednou z těchto oblastí je využití AI, která skýtá značný potenciál. V kontextu využívání AI však HK vnímá významné technologické riziko projektu. Zdá se totiž, že ač má hrát technologické řešení v navrhovaném modelu péče významnou roli, zapojení technologické expertizy v projektovém týmu není zřejmé. HK zároveň nepovažuje současné generativní AI nástroje za náhradu technologické expertizy, která je pro návrh a případnou realizaci podobného řešení nezbytná. Na HK žadatel uvedl, že by v průběhu projektu zapojil vývojáře pro poskytnutí technologické expertizy. Klíčové role se jinak zdají být v rámci realizačního týmu dobře pokryty.	Ano

Přílohy posudku

Číslo přílohy hodnocení	Název přílohy hodnocení	Soubor